

ע"פ 5336/16 - סעיד אל רחים עזאם, המערער בע"פ 5961/16, אמיל עזאם נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5336/16

ע"פ 5961/16

לפני:
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שהם

המערער בע"פ 5336/16 : סעיד אל רחים עזאם
המערער בע"פ 5961/16 : אמיל עזאם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ע"פ 5336/16: ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום 29.05.2016 בת"פ 3728-01-15 שניתן על ידי כבוד השופטת מק ברק נבו;
ע"פ 5961/16: ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום 26.6.2016 בת"פ 56149-01-15 שניתן על ידי כבוד השופטת ד' מרשק-מרום

תאריך הישיבה: ה' באלול תשע"ו (8.9.16)

בשם המערער בע"פ 5336/16: עו"ד ג'ואד נטור
בשם המערער בע"פ 5961/16: עו"ד אוהד מגורי
בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. שני המערערים שבפנינו הורשעו על פי הודאתם בשתי עבירות של היזק בחומר נפץ ונשיאת נשק (עבירות לפי סעיפים 454 ו-144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

ומעשה שהיה כך היה. המערער בע"פ 5961/16 (להלן: אמיל) היה בקשר רומנטי עם פלונית, שהסתכסכה עם אחרת בשם ס.מ., שבבעלות משפחתה מאפיה בטייבה. אמיל החליט "לנקום" את נקמתה של פלונית וגייס לעזרתו את המערער בע"פ 5336/91 (להלן: סעיד). אמיל וסעיד רכשו וודקה, "תדלקו" את עצמם במשקה, ואז נסעו לטייבה, שם נמצאת המאפיה. סעיד, שנהג ברכב, האט את נסיעתו, ואמיל השליך מהמכונית רימון הים שהתפוצץ על המדרכה, זמן קצר לאחר שבמקום עברו אישה ופעוט. מכאן המשיכו השניים בדרכם והגיעו עד למאפיה. סעיד עצר את הרכב, אמיל ירד ממנו כשבידו רימון הים כשהוא מסתיר את פניו בעזרת חולצתו, רץ לתוך המאפיה והשליך את הרימון שהתפוצץ במתחם החיצוני של המאפיה, כשבאותה שעה היו בחלק האחורי של המאפיה הוריה של ס.מ. ופועל נוסף. כתוצאה מהתפוצצות הרימון נהרסו מחשב וארון זכוכית. ביני לביני, סעיד ביצע פניית פרסה ברכבו, אסף את אמיל שיצא מהמאפיה בריצה, והשניים נמלטו ברכבם, ולאחר מכן התקשר אמיל לפלונית ודיווח לה על האירוע.

בגין מעשים אלה, השיתה ערכאה קמא על אמיל, בין היתר, מאסר בפועל של 28 חודשים ועל סעיד מאסר בפועל של 18 חודשים, ועל גזר הדין נסבים הערעורים שבפנינו.

2. הסניגורים המלומדים הדגישו בפנינו את גילם של השניים - אמיל היה בן 19 בעת האירוע, וסעיד בן 24, ולשניהם אין עבר פלילי. סעיד שהה במעצר משך שבעה חודשים, ולאחר מכן היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני משך תשעה חודשים עד לימים אלה. אמיל שהה במעצר משך חודשיים ולאחר מכן תקופה של למעלה משנה במעצר באיזוק אלקטרוני ועד לימים אלה (בענינם של השניים ניתנה החלטה על עיכוב ביצוע עד למתן פסק דין בערעור). אמיל וסעיד טענו, בין היתר, כי מדובר ברימוני הים, שנזקם מועט, אשר אינם מתפוצצים לרסיסים, וכי הרימון הושלך למאפיה, לאחר שאמיל נוכח לדעת כי איש אינו נוכח בחלק האחורי אליו הושלך הרימון. אמיל הדגיש את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, וסעיד הדגיש אף הוא את גילו הצעיר, את העובדה שהוא נגרר אחר אמיל, וכי חלקו בפרשה היה קטן יותר. מתסקירי שירות המבחן עולה כי ההליך המשפטי הנוכחי מהווה גורם מרתיע כלפי שני המערערים וניתן לומר כי התסקירים חיוביים. לאור זאת, עתרו אמיל וסעיד להסתפק בתקופה בה שהו במעצר, ולמיצער, להפחית באופן משמעותי בעונשם.

3. אומר בקצרה כי דין שני הערעורים להידחות.

יש להצר על כך, ששני המערערים שבפנינו, אנשים צעירים וללא עבר פלילי, הסתבכו בקלות ראש בעבירות כה חמורות, אך כנגד נקודות הזכות שנמנו לעיל - ושנלקחו בחשבון על ידי ערכאה קמא בגזירת העונש - יש להעמיד את המעשה החמור של השניים. רבות נכתב על החומרה הרבה הטמונה בעבירות הנשק למיניהן ובשנים האחרונות אנו עדים למגמת החמרה בענישה בעבירות נשק (ראו, לדוגמה, ע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' אחמד חמאיל (6.9.2016)). יש לראות בחומרה מיוחדת את הקלות הבלתי נסבלת של שימוש בנשק בטבורה של עיר, מעשה מתוכנן שנעשה תוך זריעת בהלה ופחד בקרב אנשי המקום. אכן, הנזק הפוטנציאלי של רימון הים הוא נמוך מזה של רימון רסס (השוו ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013)), אך לא ניתן להתעלם מהאפקט שהוא יוצר ומהבהלה שיש בכוחו לזרוע בקרב הציבור ושומא על בית המשפט לתרום את חלקו במלחמה על תחושת הביטחון האישי של הציבור. בהינתן שאין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בענישה מקום בו העונש שהושת אינו חורג מרף הענישה הנוהג והראוי, לא מצאנו אפוא מקום להתערב בגזר הדין.

4. אשר על כן, הערעור נדחה. המערערים יתייצבו לריצוי עונשם לאחר עיד אלאדחא, ביום 25.9.2016 עד לשעה

10:00 בימ"ר הדרים או על פי החלטת שב"ס כשברשותם תעודת זהות. על המערערים לתאם הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שב"ס טל - 08-9787336. עד אז יחולו על המבקשים כל ההגבלות והתנאים שחלו עליהם במסגרת עיכוב הביצוע.

לבקשת המערערים, ולרגל עיד אלאדחא, הם רשאים לצאת בליווי המפקח/ים מטעמם לטייבה, בימים 15.9.2016-12.9.2016 בין השעות 11:00-20:00.

ניתן היום, ה' באלול התשע"ו (8.9.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
